

Gementeraad van 17.02.2025

Interpellatie van Mevrouw Sana Aissaoui met betrekking tot de Politieverordening van 23.12.2024, ter verlenging van die van 08.07.2024 en van 29.09.2024, waarbij tijdelijk de toegang tot de zones van de MIVB en de NMBS in het station “Mérode” wordt ontzegd aan iedereen die niet daadwerkelijk gebruik maakt van het openbaar vervoer.

Wij zijn ons zeker bewust van het belang van dit dossier en dat een oplossing gevonden moet worden voor het station Merode. Wij betwisten dit punt absoluut niet en keuren de gemaakte waarnemingen goed. Maar hoewel de situatie natuurlijk opgelost moeten worden in het belang van de reizigers in het algemeen en in het belang van de personen die er onderdak zoeken, denken wij dat we bij dit verbod moeten nadenken over de oorsprong van het probleem en de oorzaken goed moeten begrijpen. Dat brengt ons ertoe dat we verschillende soorten vragen stellen.

Een eerste vraag over de vastgestelde effecten door de toepassing van de politieverordening van 29 september 2024, die de eerste verordening van 8 juli van hetzelfde jaar verlengt. Het gaat om een eerdere verordening die verlengd wordt. Kan u ons het resultaat geven van dit verbod toen het voor de eerste keer van kracht ging en na de verlenging ervan?

Gelukkig wordt in de verordening vermeld dat deze situatie niet opgelost kan worden zonder socio-hygiënische maatregelen en hulp die aangepast is aan de behoeften. De preventiediensten van de gemeente mobiliseren helpt natuurlijk, behalve indien er geen enkele plaats is waar deze personen naartoe gestuurd kunnen worden. U geeft bovendien aan dat het feit dat deze periode de mensen bedoeld in de verordening ertoe aanzet vaker naar het station te gaan, in het bijzonder om zich te beschermen tegen de kou, maar tegelijkertijd is dit de periode waarin de kans op een plaats in een centrum kleiner is. We zouden graag meer weten over de exacte bronnen waarover we beschikken. In de verordening vermeldt u de “dienst Preventie” en de “vrijwilligerssector” (de 8 straathoekwerkers van de dienst Preventie, de verwarmruimte, het OCMW, ...?). Kan u ons wat meer uitleg geven over deze organismen en structuren ter plaatse en hun middelen voor deze kwestie? En welke maatregelen worden er juist getroffen in deze verordening om in de socio-hygiënische begeleiding te voorzien?

Bovendien vragen we ons af, vanuit personeelsstandpunt, of het beschikbaar personeel dat in deze infrastructuur werkt volstaat om hulp te bieden aan de mensen die in armoede leven. Is het werk niet enorm en legt het geen grote druk op die sociaal werkers en andere straathoekwerkers?

Kortom, welke visie en welk socio-economisch project op lange termijn worden er voorzien buiten dit toegangsverbod?

Deze problematiek doet veel vragen rijzen, maar opent ook pistes om dieper na te denken over de dakloosheidskwestie (en niet enkel over openbaar druggebruik van daklozen). Welke ambitie kan de gemeente Etterbeek hebben om een nog humanere en solidairdere gemeente te worden, die sterk betrokken is bij het welzijn van iedereen? Een gemeente die de middelen vrijmaakt om concreet en duurzaam ter hulp te schieten voor diegenen die in extreme armoede leven en die niet in de gunstige omstandigheden leven met de hoop een waardig en stralend leven te leven of terug te vinden.

Dank bij voorbaat voor de tijd die jullie steken in het beantwoorden van deze vragen en bedenkingen als vertegenwoordigers van onze inwoners, zonder voorwaarden.

Antwoord tijdens de zitting:

De burgemeester:

Ik ben eindelijk terug. Dus de interpellatie van mevrouw Sana Aissaoui over het politiebepsluit over het metrostation Merode, u heeft het woord.

Mevrouw Aissaoui:

Bedankt. Zo. Ik heb de vraag schriftelijk ingediend, maar ik had niet gedacht dat ik alles nu nog eens zou moeten herhalen. Ik dacht dat het antwoord nu zou komen. Ik weet dus niet of u de schriftelijke versie hebt ontvangen.

De burgemeester:

Dat is zoals u wilt, maar misschien kunt u een korte samenvatting geven, want niet alle raadsleden weten nog wat u de vorige keer hebt voorgelezen. Kunt u gewoon uit uw hoofd de essentie van uw probleem samenvatten?

Ik ben natuurlijk van plan om u een zo volledig mogelijk antwoord te geven.

Mevrouw Aissaoui:

Bedankt, mijnheer. Het ging eigenlijk om de balans die mogelijk is opgemaakt en die zeker is opgemaakt in verband met de politiebepsluiten en naar aanleiding van alle maatregelen die zijn genomen met betrekking tot het station Merode. Een echt concreet overzicht maken van de situatie, de positieve effecten, de negatieve effecten, alle effecten van de al genomen maatregelen en vervolgens en dat was wat ik echt naar voren wilde brengen, de toekomst van de problematiek van dakloosheid, maar ook van drugsverslaving, die niet noodzakelijkerwijs specifiek is voor Etterbeek, maar toch erg sterk aanwezig is in Brussel. We zijn natuurlijk een hoofdstad, dus dat is normaal, tussen aanhalingstekens, maar dat zou niet zo moeten zijn.

En zou Etterbeek eventueel de ambitie hebben om dit op veel langere termijn, maar op een veel diepgaandere manier op te lossen? Dat was het in grote lijnen, bedankt.

Gementeraad van 17.02.2025

De burgemeester:

Oké, bedankt. Ik heb dus het initiatief genomen. Het komt voort uit een probleem van openbare veiligheid, volksgezondheid en gevaar voor mensen die drugs gebruiken in de openbare ruimte, in de metro en omgeving, gevaar voor de gebruikers.

U weet dat het station Merode niet alleen een metrostation is, maar ook een treinstation, dat de gangen gigantisch zijn, dat de perrons dat ook zijn. Er zijn ook ondergrondse winkel en het is een plek waar veel kinderen, tieners en jongvolwassenen komen. Er zijn een paar grote scholen in de buurt, ik bedoel qua omvang.

Het Vlaams atheneum, Absil, Collège Saint-Michel.

Er passeren dus echt duizenden leerlingen door dit station en als burgemeester bevoegd voor netheid, veiligheid en hygiëne, heb ik steeds meer verontrustende klachten ontvangen over de aanwezigheid van drugsverslaafden die crack roken, zich injecteren met naalden of omgekeerde lepels met vlammen gebruiken om hun drugs te bereiden.

Sommigen zijn er slecht aan toe, sommigen vallen gebruikers verbaal of fysiek aan om ze geld te laten geven. Iemand stapt bijvoorbeeld uit om naar het werk te gaan, komt beneden aan de roltrappen aan, vlak bij de poortjes en winkels, en dan roept een man die net zijn dosis crack heeft genomen naar deze persoon, verspert hem de weg en zegt:

“Zie je, mijn fles zit vol pis, je gaat het in je gezicht krijgen als je me geen 1 euro geeft”.

Dit is natuurlijk geen overtreding, maar is dit normaal gedrag?

Is dit het soort gedrag dat je zou verwachten als je met de metro naar je werk gaat?

Past dit bij de regels van fatsoen, openbare veiligheid en openbare orde?

Het antwoord is nee.

Moeten deze mensen daarom automatisch administratief worden aangehouden?

Ik denk niet dat het antwoord automatisch nee is, tenzij de persoon natuurlijk een punt bereikt waarop hij echt een grote bedreiging vormt voor de openbare orde. Dus ben ik met een parlementaire delegatie van het Brusselse parlement naar Lissabon geweest.

Het doel van dit bezoek was om te zien wat de Portugezen, die ons ver vooruit zijn, in de grote steden van Portugal hebben gedaan om verslaving, en drugs in het bijzonder, te bestrijden.

Ik heb de voorzitter ontmoet van het Drugsagentschap van de Europese Unie, dat in Lissabon is gevestigd. We hadden een ontmoeting met de preventiediensten, met de beheerders van de ontmoedigingskamers, met politieagenten en met wijkagenten.

Gementeraad van 17.02.2025

In een notendop ziet het Portugese systeem er als volgt uit.

Er is een zeer duidelijk onderscheid tussen drugshandelaars en druggebruikers. De eersten zijn criminelen, de laatsten zijn slachtoffers als ze geen drugs verkopen. Persoonlijk sta ik volledig achter deze filosofie. Ik heb kunnen vaststellen dat het strafsysteem in Portugal zodanig is aangepast dat er zogenaamde "ontmoedigingskamers" zijn opgericht: als iemand op straat aan het prikken is, een crackpijp rookt, enz. dan brengt de politie die naar de ontmoedigingskamer.

De ontmoedigingskamer bestaat uit een hele reeks professionals die aan de persoon uitleggen dat als hij akkoord gaat met het volgen van - en ik verbeter de tekst - een deugdzaam traject, d.w.z. dat er een beoordeling wordt gemaakt van de drugs die hij gebruikt, dat er een sociale beoordeling wordt gemaakt, dat er een gezondheidsbeoordeling wordt gemaakt. Als de persoon akkoord gaat met het volgen van een re-integratieprogramma, is er geen vervolging. Als hij weigert, is er strafrechtelijke vervolging.

Dit spreekt mij aan. Het slaagpercentage in Portugal is 45 procent. Natuurlijk moet je je ervan bewust zijn dat de drugs van tegenwoordig helaas vrij snel permanente schade aan de hersenen kunnen toebrengen.

In dergelijke gevallen is re-integratie natuurlijk gedoemd te mislukken omdat we te maken hebben met mensen die niet langer in staat zijn om welke functie dan ook uit te oefenen, of dat nu lucratief is of niet.

Ik heb ook een delegatie van de lokale politie van verschillende politiezones uit Wallonië en Brussel vergezeld naar Montreal, Quebec, waar ik politieagenten heb ontmoet die op het terrein werken, wijkagenten die met fentanyl te maken hebben.

Daar hebben we gezien dat één enkele dosis van deze drug, de eerste keer, onmiddellijk tot de dood kan leiden. En dat voor jongeren van 14 of 16 jaar, omdat ze sterven door verstikking.

Dit zijn dus dingen die meer dan aandacht verdienen.

Ik heb daar ook kunnen ontdekken dat er een tegengif bestaat met een puf, die de politie heeft. Als je op tijd bij de persoon bent en het middel laat inhaleren, stopt het proces en red je de persoon. Maar na verloop van tijd is de schade aanzienlijk.

We hebben dus te maken met een situatie die duidelijk verder gaat dan puur gemeentelijk beheer. Maar ik ben niet het type persoon dat deze dingen ziet, ter plaatse gaat, naar de metrostations gaat, met deze mensen praat, ziet wat er op de grond gebeurt, de gevaren ziet en dan niets doet.

Dus organiseerde ik een rondetafelgesprek met het OCMW, met de maatschappelijk werkers van het OCMW, met mijn kabinet, met de dienst Preventie, met vertegenwoordigers van de politie, met de Iris Ziekenhuizen Zuid, spoeddiensten en afdelingen interne geneeskunde die aanwezig waren.

Met de vrijwilligerssector, waaronder vertegenwoordigers van Transit de Diogenes, straatverpleegkundigen, straathoekwerkers, het gewestelijk drugsplatform, en zo waren al deze mensen hier in Etterbeek verzameld op mijn initiatief.

Gementeraad van 17.02.2025

Ik wil niet opscheppen, maar zij waren het die het zeiden. We hadden een vergadering van meer dan 2 uur waar iedereen ideeën uitwisselde en bespraken hoe we zo systemisch mogelijke maatregelen konden nemen.

En ze zeiden tegen me: "Wij, de vrijwilligerssector, werden nog nooit 2,5 uur ontvangen."

Het is dus niet iets wat ik zomaar uit mijn hoofd heb geplukt, nee, we hebben met alle partners samengewerkt om tot voorlopige oplossingen te komen.

We kunnen niet langer toestaan dat deze mensen verblijven op drukke plaatsen waar ze duidelijk een gevaar vormen voor anderen en voor zichzelf, waar ze de openbare orde verstoren en waar ze de normale werking van het openbaar vervoer voor gebruikers verhinderen".

In overleg met deze diensten hebben we dus zones in het station afgebakend waar de aanwezigheid van deze mensen wordt getolereerd.

Sommige bewoners zijn naar me toe gekomen en zeiden: "Maar hoe kunnen jullie dit tolereren? Het is schandalig, zet deze mensen buiten.

Oké, we zetten ze buiten, maar wat doen ze buiten en wat doen we als het winter is en ze staan op straat?

Dus nam ik preventieve maatregelen, wat betekent dat ik met de MIVB regelde dat deze mensen zich één keer per dag of om de twee dagen konden verplaatsen, alles wordt schoongemaakt, alles wordt terug op zijn plaats gezet, ze krijgen gele containers zoals die gebruikt worden in ziekenhuizen zodat spuiten en alle dingen die schade kunnen veroorzaken beschermd zijn en de verschillende verenigingen gaan ter plaatse.

Ik heb geregeld dat deze verschillende bewegingen, van het Gewest of verenigingen, elkaar afwisselen zodat er contact is met deze mensen.

Dus ik kon met iemand praten die, weet je, als je zwaar onder invloed van drugs bent en je weet het al een tijdje, je aanzienlijke morfologische veranderingen hebt en dus kun je niet echt iemands leeftijd meer weten, maar de persoon die met me praatte, die helemaal gezond was, was jong. Hij zei tegen me: "Meneer, ik heb net mijn dosis crack genomen, over een half uur kan ik niet meer met u praten en nu kan ik nog wel met u praten en u bedanken voor wat u doet, maar weet u, ik kots mezelf helemaal onder van de viezigheid die ik neem, maar ik kan niet stoppen want om te stoppen moet je onder toezicht staan en moet je toegang hebben tot zorg en moet je 3 maanden wachten voordat je gezien kunt worden. En als je eenmaal gezien bent, moet je 6 maanden wachten voordat je een plek hebt. En na 9 maanden gaan we nog steeds door en we weten niet hoe we moeten stoppen."

Dus, met het oog op dit alles, in gesprekken met al diegenen die toegewijd zijn en die veel respect verdienen, omdat je je moet realiseren dat het werk dat deze mensen ter plekke doen met deze drugsverslaafden zeer demotiverend is, omdat de resultaten slecht zijn en het werk bijzonder moeilijk is vanuit menselijk oogpunt; zeiden we tegen onszelf dat het nodig was om deze mensen hoop te geven en een uitweg buiten dit voorlopige veilige kader.

Gementeraad van 17.02.2025

En dus stelde ik aan het college voor om een gebouw van de gemeente te gebruiken als een ruimte om op adem te komen, een sociaal centrum, een waardigere plek dan een metro- of treinperron, waar iemand op de grond ligt en iemand anders met die persoon staat te praten, dat is niet waardig.

Dus dat hebben we gedaan. We besloten onze krachten te bundelen met het OCMW en gespecialiseerde verenigingen om op eigen kosten een opvangruimte, een multidisciplinair sociaal centrum, op te zetten op de Generaal Tombeurstraat 53.

Het doel is om het publiek op te vangen, om elkaar beter te leren kennen, om een centraal punt te voorzien, een rustruimte en de mogelijkheid om een minimale medische controle uit te voeren.

En dus hebben we gevraagd, en dit is op 27 november door het college goedgekeurd, om financieringsbronnen voor een eerstelijnsdienst in de strijd tegen verslavingen, ter ondersteuning van degenen die werken in die voorzieningen die we net hebben beschreven, en we hebben gevraagd om 75.000 euro.

We hebben ook gevraagd om steun voor risicobeperking voor drugsgebruikers, in het bijzonder met de GGC. We komen in aanmerking voor maximaal 4 voltijdsequivalenten die in deze ruimte zouden kunnen worden ingezet om de opvang en begeleiding van mensen te regelen, evenals straatwerk.

Op mijn verzoek hebben de Regie van Grondbeleid, het college en het OCMW dit gebouw, met een kantoor en een ontvangstruimte, gerenoveerd. Het is een klein huis, maar het is perfect geschikt voor dit doel en het ligt op 10 minuten lopen van het centrum, dus het is perfect geschikt.

Ik ben er geweest met de coördinator van de sociale dienst van het OCMW, met de steun van de voorzitter van het OCMW hier, en ook met vertegenwoordigers van Transit.

Dus alles valt op zijn plaats. Het zal geen mirakeloplossing zijn, maar wel een oplossing die het mogelijk maakt om sommigen te redden en anderen op te volgen.

U moet weten dat het aantal daklozen en druggebruikers in Brussel op korte tijd geëxplodeerd is, en we worden niet gespaard in Etterbeek, in de metrostations, vooral wanneer het koud is, zoals nu; in de warmere maanden is het eerder in de parken.

We hebben straathoekwerkers die gespecialiseerd zijn en vaak is het probleem natuurlijk dat er niet één, 2 of 3 problemen zijn, maar 4 of 5 of 6 problemen tegelijk.

Er is een probleem van jobverlies, er is een probleem van gezinsbreuk, er is een probleem van verslaving, wat alcohol kan zijn, harddrugs, psychiatrische problemen en al deze dingen lopen door elkaar.

Er is dus geen kant-en-klare oplossing voor het probleem, maar dit zijn mensen die geholpen moeten worden. Ik moet zeggen dat ik de effectieve medewerking had van de politie, geen dwingende politie maar een begripvolle politie.

We zijn verschillende keren ter plaatse geweest. We hebben het systeem geëvalueerd. Elke keer kregen we een positieve evaluatie. Op dit moment zijn we weer een beetje overrompeld door de gebeurtenissen, omdat we nogal wat politieagenten nodig hebben voor andere taken, en tegelijkertijd hebben we een enorme

Gementeraad van 17.02.2025

toestroom van daklozen en drugsverslaafden op dezelfde plaats. Ik geef dat gerust toe, want zo is het nu eenmaal en ik weet niet hoe ik politieagenten moet maken als ze er niet zijn. Maar in wezen werkt het beter dan wanneer we niets zouden doen en zijn de gebruikers veiliger. En voor drugsverslaafden zijn er geen overdoses, geen fouten, geen wangedrag omdat er een kader is.

Deze informatie komt uit het hoofd, maar ik heb geprobeerd u zo goed mogelijk te informeren.

Mevrouw Aissaoui:

Ik zou kunnen doorgaan met de vragen en we zouden er uren over kunnen praten, zoals u onlangs zei. We krijgen dagelijks te maken met dakloosheid. En of het nu Etterbekenaren zijn of niet, het zijn mensen en dit zijn problemen die we echt ter harte moeten nemen denk ik en u doet het heel goed met de verenigingen, dus het is prachtig en dus ga ik hier gewoon verwerken wat u me hebt verteld, het is geweldig en ik ga me erin verdiepen. Bravo voor het werk.

De burgemeester:

Bedankt.

Wat ook belangrijk is om te begrijpen, is dat drugs vroeger duur waren, maar nu niet meer. Zo kun je bijvoorbeeld één of een halve dosis crack krijgen voor € 5 of € 10,00. Dat is wat de jongen tegen me zei: "Mijn vriend en ik bedelen om geld en ik krijg ze snel zover dat ze we een dosis nemen, en dan worden we 2 uur lang stoned en dan doen we het nog een keer en nog een keer".

Wat me dus nog meer angst aanjaagt is fentanyl, synthetische drugs die gebruikt worden voor grote dieren om bijvoorbeeld een paard te laten inslapen tijdens een operatie, en die door drugshandelaren bewerkt zijn met wat vuiligheid die door de drug gemengd wordt om te creëren wat we in Montreal of de Verenigde Staten gezien hebben van zombies op straat, die daar hangen zonder te bewegen, en deze producten zijn er al.

Daarom ging ik naar Quebec, om te zien hoe het daar ging, en als het kind dat ik ben - want ik definieer mezelf als een volwassen kind - dacht ik dat ik terug zou komen met een oplossing, maar ik kwam niet terug met een oplossing.

Ik vond een oplossing die een product was dat we niet kenden, namelijk een puf. Maar die oplossing is alleen tijdelijk en als je op tijd bent om de persoon te redden. Maar er is geen meer permanente oplossing.

Het probleem blijft dus bestaan, maar opgeven is geen oplossing, dus we werken eraan.

Bedankt voor uw vragen

Gemeenteraad van 17.02.2025

Interpellatie van Mijnheer Pieterjan Vanden Boer inzake de deelname van niet-Belgen aan de verkiezingen in Etterbeek

We hebben de gemeenteraadsverkiezingen van 13 oktober 2024 al even kunnen laten bezinken.

De analyse van de participatie van niet-Belgische inwoners van Etterbeek bij deze verkiezingen is echter een aanleiding tot bezorgdheid. We onderschrijven allemaal het belang van inclusieve democratie, en ik onderstreep dat het vorige college zeker acties heeft ondernomen om de participatie van niet-Belgische inwoners bij de verkiezingen te verhogen. Toch moeten we uit de cijfers vaststellen dat onze gemeente op dit vlak licht is achteruitgegaan.

In 2024 was slechts 17% van de stemgerechtigde niet-Belgische inwoners ingeschreven om te stemmen, nagenoeg hetzelfde percentage als in 2018 (17,8%). De inschrijvingen van EU-burgers (17.9%) waren daarbij duidelijk hoger dan niet-EU-burgers (10.2%).

Deze cijfers roepen vragen op, want onze gemeente heeft wel degelijk inspanningen geleverd om het kiesrecht van niet-Belgen te promoten. Toch blijven de resultaten achter, en dat terwijl we zien dat andere gemeenten met soortgelijke uitdagingen betere resultaten behalen. Etterbeek moet 9 andere Brusselse gemeenten laten voorgaan met een hogere inschrijvingsgraad, zoals bijvoorbeeld Watermaal-Bosvoorde (25.7%) of Sint-Gillis (22,5%).

Persoonlijk sprak ik met heel wat burgers tijdens de afgelopen campagne, en het viel me op dat velen onder hen graag hun stem zouden uitbrengen, maar niet of te laat op de hoogte waren van de mogelijkheid en de nodige stappen voor inschrijving.

Gezien de hoge diversiteit van onze gemeentelijke bevolking het lage aantal ingeschreven niet-Belgen heeft gevolgen voor de participatie als geheel. In Etterbeek bracht minder dan de helft, slechts 48,2% van alle stemgerechtigden een effectieve (niet-blanco) stem uit. Dit is lager dan het Brussels gemiddelde en een daling ten opzichte van 2018 (50,8%) en 2014 (53,7%). Deze trend is zorgwekkend en vraagt om een grondige analyse.

Gelet op deze cijfers heb ik de volgende vragen:

1. Hoe analyseert het college de inspanningen die er de afgelopen jaren geleverd om de inschrijvingsgraad van niet-Belgen te verhogen?
2. Zijn er verklaringen voor de lagere inschrijvingspercentages ten opzichte van andere gemeenten?
3. Is het college van plan om goede praktijken van andere Brusselse gemeenten, zoals Sint-Gillis of Watermaal-Bosvoorde, waar de inschrijvingsgraad hoger ligt over te nemen?
4. Welke andere inspanningen plant het college om in 2030 voor een hoger inschrijvingspercentage te zorgen?

Gementeraad van 17.02.2025

5. Overweegt het college om gedurende de hele legislatuur in te zetten op het informeren van nieuwe, niet-Belgische burgers, over hun stemrecht? Bijvoorbeeld door hen proactief te informeren tijdens andere administratieve stappen?

Antwoord tijdens de zitting:

De heer Lenaers:

Meneer, u herinnert zich ongetwijfeld dat u op de hoogte bent gebracht van alle initiatieven die zijn genomen.

Ik wil u eraan herinneren dat in vergelijking met de verkiezingen van 2018, het algemene opkomstpercentage in het Brussels Gewest met iets meer dan anderhalf procent is gedaald. Algemeen genomen is er een fenomeen dat in alle studies naar voren komt in vergelijking met andere Europese landen: de inschrijvingstermijn vóór de verkiezingen.

Concreet moeten inwoners 90 dagen vóór de verkiezing ingeschreven zijn. In andere landen – ik verwijs bijvoorbeeld naar Frankrijk – worden de kieslijsten gesloten een week, 10 dagen, hooguit 15 dagen voor de verkiezing. Dit maakt het uiteraard mogelijk om veel meer betrokken te zijn bij de campagne zelf.

Dat is een belangrijke moeilijkheid die ook bij de jongste verkiezingen in oktober duidelijker naar voren kwam.

Daarnaast hebben we een hele reeks initiatieven genomen om de inwoners te sensibiliseren en uitleg te geven over hoe zij zich moeten inschrijven op de kieslijsten. Er werd een aparte webpagina gewijd aan de verkiezingen van 9 juni – voor de Europese verkiezingen voor inwoners van de Europese Unie – en een aparte pagina voor de gemeenteraadsverkiezingen voor zowel Europese als niet-Europese burgers die al meer dan vijf jaar in België verblijven.

Ook herinner ik u eraan dat wij een infobrochure huis-aan-huis hebben verspreid. Dat weet u. De Brusselse gemeentelijke kieswet, aangenomen via een ordonnantie van 20 juli 2023, voorziet juridisch niet in de mogelijkheid voor gemeenten in het Gewest om een gepersonaliseerde en gerichte brief te sturen aan niet-Belgische burgers. Dat is een tweede moeilijkheid.

U was aanwezig op heel wat evenementen in 2024. De dienst Kieszaken was ook aanwezig op heel wat van die evenementen. Ter herinnering: tijdens het evenement op de Tervurenlaan – met een breed en ook Europees en niet-Europees publiek – werden nul inschrijvingen genoteerd, en dat was in mei.

Toen leken de verkiezingen van 13 oktober nog veraf.

Gementeraad van 17.02.2025

Verder heeft de burgemeester via het project In'Etterbeek zelf verschillende acties ondernomen, die hij beter zal kunnen uitleggen dan ik. Maar wij hebben ook ruim vóór de inschrijvingsperiode – voor de verkiezingen van 9 juni (lijsten gesloten op 31 maart en daarna op 31 juli) – specifieke affiches verspreid, informatie op schermen en de website van Etterbeek geplaatst. Als u alle edities van “Leven te Etterbeek” van 2024 bekijkt, ziet u dat er telkens een pagina was: “Hoe inschrijven?”, “Welke stappen?” Enzovoort.

Helaas denk ik dat al deze elementen ertoe hebben geleid dat, ondanks een aanzienlijke populatie, de deelname en inschrijving van bepaalde groepen laag bleef.

Bovendien is er een algemeen fenomeen vastgesteld tussen 2018 en 2024: de globale opkomstgraad is aanzienlijk gedaald, ondanks de verplichting om te stemmen.

Tot slot nog iets: eens men ingeschreven is, moet men zich actief uitschrijven als men zich wenst te verwijderen van de kieslijst. Dat is erg verwarrend. Administratief gezien lijkt het voor veel Europeanen behoorlijk complex in vergelijking met hun thuisland, waar de administratieve procedures veel eenvoudiger zijn.

We blijven uiteraard onze communicatie voortzetten en wij blijven burgers informeren.

Ik denk dat er breder moet worden nagedacht binnen het Brussels Parlement en het Federale Parlement over de inschrijvingsdeadlines en sluiting van de lijsten. Voor veel mensen zijn 90 dagen te vroeg en dus raken zij pas geïnteresseerd in het democratisch debat zodra de campagnes volop lopen, terwijl ze zich dan al hadden moeten inschrijven.

Ik hoop dat mijn antwoord volledig is.

